

dendi & abrogandi leges mercatum, ut non abiret dies, quin aliquam figeret aut refrigeret, prout privato cuidam utile & commodum esse videret. Hæc igitur erat peritia & virtus Tribonianus. Dominum ipsius Justinianum Imperatorem quod attinet, ecce tibi quæ Euagrius, & post eum Zonaras habent. Justinianus homo erat insatiabili avaritia, & alieni ita appetens, ut subditos suos vulgo venderet, iis praesertim qui magistratus obtinebant, quiq; vetigalia & tributa redeinerant, aliisque qui insidias illis locarent, sub aliquo colore aut praetextu quo ipse uteretur: ditissimi vero cujusque bona in fiscum redigebat. Hoc de Justiniano testimonium esto. Quod tēporis istius statum & conditionē attinet, certum est, nihil fuisse, cur Tribonianus facinus adeo magnum & audax aggredieretur. Etenim omnes sine dubio bona literæ & disciplinæ in Græcia tunc extinetæ, Jurisprudentia Romana vero Gothicodiluvio plane sepulta erat. Porro dicere non ausim, fueritne peritia sedecim istorum artificum (quos architectus & dux Tribonianus operi adhibuit) multo major quam ipsius? Constat certe omnes natione Græcos fuisse, Hi tamen libros Latino traetabant, quorum nonnulli.

L 4

li